

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλεῖω Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομὴ ἑτησία προπληρωτέα

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 55

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου ΠαρθεναγωγείουΓραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἢ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφ' ὧσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσαι ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταχυίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ ἐπισκέψεις μας. — Μεταρρυθμίσις τῆς ἀνδρικῆς ἐνδυμασίας (ὑπὸ κ. Ἐλένης Ρενάν). — Δόξα Ἰστανδίας. — Μνημόσυνον (ποίημα ὑπὸ κ. Παπαγιώτα Λιούρη). — Διεθνὴς γυναικεία βιβλιοθήκη (ὑπὸ Andzia de Vollska). — Ὀλυμπιακὴ Ἐκθεσις. — Ἱστορία τῆς γυναικείας καλλονῆς. — Ποικίλα ἑσωτερικὰ καὶ ἑξωτερικὰ. — Βιβλία καὶ Περιοδικὰ. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΜΑΣ

Ὑπὸ πολλῶν Κυριῶν ἐπανειλημμένως ἠρωτήθημεν, ἐὰν ἡ συνήθεια ὠρισμένων ἡμερῶν ὑποδοχῆς εἶνε προτιμητέα τῆς παλαιᾶς ἐκείνης καὶ ἀφελοῦς ἕξεως, καθ' ἣν ὅτε ἡ φίλη ἐπόθει νὰ ἴδῃ τὴν φίλην τῆς μετέβαινε παρ' αὐτῆ καὶ διήρχετο ὥρας τινὰς πλησίον τῆς.

Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι πᾶσα ἐποχὴ, πᾶσα κοινωνικὴ περίοδος ἔχει ὡς ἀπαραίτητον ἐπικλοῦθημα τροποποιήσεις τινὰς ἐν τε τῷ οἰκογενειακῷ καὶ κοινωνικῷ ἡμῶν βίῳ, θέλομεν πεισθῆ ὅτι τὸ ἔθιμον τῆς ὠρισμένης ἡμέρας ἐπισκέψεων, οὐ μόνον δικαιολογεῖται, ἀλλὰ κοινωνικὸν καὶ οἰκογενειακὸν εὐεργέτημα δύναται νὰ θεωρηθῇ.

Εἰς ἐπὶ πλέον λόγος τοῦ ἀκόπου, ἀέργου καὶ ὀκνηροῦ τῶν παρ' ἡμῖν γυναικῶν βίου εἶνε αἱ ἐπισκέψεις. Σήμερον αἱ Κυριαὶ δὲν ἔχουσι σχέσεις μόνον μετὰ τῶν οἰκογενειακῶν φίλων, μετὰ τῶν συντρόφων τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἢ μετὰ τῶν προϊσταμένων καὶ συναδέλφων τῶν συζύγων των. Συννητήσαμεν κυρίαν τινὰ παρὰ τινὶ φίλῃ! ἀνηλλάξαμεν δύο ἢ τρεῖς λέξεις μετ' αὐτῆς! Τοῦτο ἀρκεῖ. Ἡ θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ ἢ θὰ τὴν ἐπισκεφθῶμεν. Καὶ ἰδοὺ νέαι ὥραι θυσιάζομεναι εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀεργίας, τῆς κακογλωσσίας, ἐστὶ ὅτε δὲ καὶ τῆς ἐλαφρότητος τῆς γυναικός. Ἰδοὺ νέαι ὥραι ὑποκλεπόμεναι παρὰ τοῦ πολυτίμου χρόνου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὴν ἀνατρο-

φήν τῶν τέκνων, εἰς τὴν εὐμάρειαν τοῦ συζύγου εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ οἴκου.

Ἐὰν ὑπολογίσῃς ὅτι μία κυρία δύναται νὰ συναντήσῃ καθ' ἑβδομάδα τοῦλάχιστον πέντε ἢ ἕξι ἄγνωστα τῶς πρόσωπα, μεθ' ὧν σχετίζεται καὶ ἐπισκέψεις ἀναλλάσει, θέλει πεισθῇ ὅτι ἡ κυρία αὕτη προσθέτει ἀνὰ μῆνα εἴκοσι νέας ἐπισκέψεις· τούτέστιν εἴκοσι νέας ὥρας θυσιάζει εἰς ὑποδοχὴν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν νέων τούτων ἐπισκέψεων. Αἱ ὥραι αὗται προστιθέμεναι εἰς τὰς παλαιὰς καὶ εἰς τὰς κατόπιν γεννησομένας μόλις ἐπαρκοῦσιν, ὅπως μήτηρ οἰκογενείας, κατορθοῖ νὰ δέχηται καὶ ἀποδίδῃ ἐπισκέψεις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ βίου τῆς.

Ἐὰν τοῦλάχιστον ὁ βίος οὗτος ἦν εὐχάριστος, τερπνός, ἀπολαυστικὸς δι' ἡμᾶς τὰς γυναίκας, ἐὰν δὲν ἐγενόμεθα θύματα τῆς ἀκατανόητου ταύτης ἕξεως, ἴσως ἐδικαιολογούμεθα. Ἀλλὰ νὰ εἴσθε ὑποχρεωμένη νὰ φέρετε τὸ προσωπεῖον τῆς εὐθυμίας, εὐπροσηγορίας καὶ γλυκύτητος, ἐν ᾧ ἀδημονεῖτε, διότι ἠμποδίσθητε νὰ ἐξέλθητε μετὰ τῶν μικρῶν σας, ἢ διότι δὲν δύνασθε νὰ ἐπιτηρήσητε τὴν ὑπερέτρίαν σας, ἢ διότι δὲν δύνασθε νὰ ἀριθμήσητε τὰ ἀσπρόρουχα, ἅτινα ἡ πλύντρια ἐφερεν, ἢ διότι ἐλάθετε δυσχεροῦς παρὰ τοῦ ἀπουσιάζοντος συζύγου σας εἰδήσεις, ἢ διότι ἐσυγχύσητε, ἢ διότι ἐχετε κεφαλόπονον, νὰ εἴσθε λέγομεν, ὑποχρεωμένη νὰ μειδιάτε, νὰ θαυμάζητε τὴν ὥραιαν τῆς ἐπισκεπτρίας σας ἐσθῆτα, νὰ ἐπιδοκιμάζητε πᾶσαν ἀνοησίαν ἐκείνης, καὶ τοῦτο νὰ γίνηται καθ' ἑκάστην, ἀενάως, ἀδιακόπως, ὅτε μὲν παρ' ὑμῖν, ὅτε δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις, δὲν εἶνε ἀδικον, τρῶμερόν, δουλικώτατον!

Ἐν τούτοις τὸ παραδεχόμεθα, τὸ πράττομεν μετὰ πυρετώδους ζήλου, καὶ ἐνῷ παραπονούμεθα καὶ ἀναγνωρίζομεν ὅτι δὲν μᾶς μένει καιρὸς νὰ ἴδωμεν τί γίνεται εἰς τὸ σπῆτι μας, ὅτι αἱ καθημερινὰ αὗται ἐπισκέψεις ἔχουσι δυ-

σαρέστους συνεπείας, διαμαρτυρούμεθα και έμπαίζομεν εκείνας, αϊτινες περιορίζουσι τήν σπατάλην ταύτην του χρόνου εις μίαν και μόνην τής εβδομάδος ήμέραν, καθ' ήν τέλος και ή του οίκου εργασία είνε τακτοποιημένη, και ή αϊθούσα τής ύποδοχής καλώς άερισμένη, και τά δοχεία πλήρη άνθρών, έν είνε θέρος, και ή θερμάστρα έτοιμη έν είνε χειμών, και ή ύπηρέτρια—έν τις μόνον υπό μιās ύπηρετΐται ύπηρετριάς—καθαρά με τήν λευκήν της έμπροσθέλλαν, όπως είσάγη τās έπισκεπτομένας, και ή κυρία τέλος άναμνησκειται ότι πλην τής οικογενείας και των άτομικων φίλων, ως άποτελοΐσα μέλος τής κοινωνίας έν ή ζή, οφείλει να θυσιάζη μίαν τής εβδομάδος ήμέραν χάριν αΐτης.

Σήμερον οτε ή γυνή άνεγειρεται και άνυψούται υπεράνω του ασκόπου και άχάριτος βίου εις όν ήτο καταδικασμένη, σήμερον οτε πλην των μητέρων έχομεν γυναίκας ασχολουμένας και εις τά γράμματα και εις τήν μουσικήν και εις τās τέχνας—όχι παρ' ήμιν και εις τās έπιστήμας—σήμερον οτε ή μήτηρ είνε συγχρόνως και παιδαγωγός των ιδίων τέκνων είνε άνάγκη υπερτάτη ώρισμένης προς ύποδοχήν έπισκέψεων ήμέρας. Η γράφουσα, ή μελετώσα, ή μουσικός, ή παιδαγωγός ως και ή καλή οικοδέσποινα διαθέτουσι τόσον σκοπίμως, τόσον έπωφελώς, τόσον άποτελεσματικώς τās ώρας τής ήμέρας των, ώστε μόλις δύνανται να ύπεξαιρέσωσι μίαν τής εβδομάδος ήμέραν χάριν των κοινωνικων καθήκοντων των. Έπειδή δε αϊ έπισκέψεις των άδιαφόρων, αϊ λεγόμεναι τής etiquette και όλίγα διακοΐσι λεπτά και τρις ή τετράκις του έτους μόνον επαναλαμβάνονται, όλίγιστον χρόνον και εις ταύτας θυσιάζουσι αϊ τήν αξίαν του χρόνου κατανοΐσκει και ύπολογίζουσαι Κυρίαί.

Μόνον εις τās Όθωμανίδας επιτρέπονται και δικαιολογούνται αϊ άνά πασαν στιγμήν και πολύωροι έπισκέψεις. Αϊ δυστυχεις έκείναι άγνωστοι πώς να ποιούσιν τόν μονότοτον, άχαριν και άσκοπον δουλικόν βίον των, όν έν έπισκέψεις και χαρτοπαιγνίαις διέρχονται. Αϊ παρ' ήμιν δε κυρίαί αϊ κληροδοτήσασαι και διατηρούσαι μέχρι σήμερον τόν όθωμανικόν τουτο έθιμον, αϊ κατορθούσαι—έν γείτονι ιδία μεγαλοήσφ—να διέρχονται όλες τās ήμέρας των χαρτοπαιζούσαι και άνοίγουσαι τās πεσάτας (κακολογούσαι) είνε βεβαίως μάλλον αξιολύπητοι και αυτών των Όθωμανιδων. Διότι εκείναι άγνωστοι να ποιώνται ευγενή χρήσιν τής ελευθερίας, ής αϊ Όθωμανίδες στερούνται, θυσιάζουσι δε εις τόν βωμόν τής δουλοπρεπούς ταύτης εξεως τά υπό τής μητρότητος, τής κοινωνίας και του άληθούς πολιτισμού επιβαλλόμενα αυταίς καθήκοντα.

Η ΝΕΑ ΑΝΔΡΙΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Από τινος έτέθη έν Λονδίνο επί τάπητος τόν ζήτημα τής μεταρρυθμίσεως τής άνδρικής ενδυμασίας, ιδίως δε τής ενδυμασίας των αϊθουσων και επισήμων παρουσιάσεων. Τό μαΰρον ένδυμα (φράκ) κατηγορήθη σχεδόν, διότι οι μυλόρδοι ευρίσκουσι, ότι πολλοί εκπίπτουσι τής θέσεως των περιβαλλόμενοι τās επισήμους ήμέρας δι' ένδυματος, όπερ οι ύπηρεταί των φέρουσι καθ' εκάστην, ως σύμβολον ύπηρεσίας.

Απεφασίσθη όθεν έν προγενεστέρω διασκεΐσει, όπως άντιμαΰρου ένδύματος φέρωσιν έρυθρόν. Ο νεωτερισμός οΐτος ήμισα ηΰδοκίμησεν, διότι αϊ κυρίαί ώρισμένως εκηρύχθησαν ένάντιον του έρυθρού ένδύματος, δυσχυρίζόμεναι ότι οι άνδρες έν αυτώ φλίνονται τρόπον τινά μεταημερισμένοι.

Απεφασίσθη όθεν υπό των διασημοτέρων Δανδή ή εκ νέου έν ταις αϊθούσαις εισαγωγή των κοντών άναξυριδων μετά μεταξίνων περικημιδων, έν τοιαύτη δε άμυρίσει και πολλοί των κυριων τούτων παρουνιζόνται ήδη εις τās διαφόρους άριστοκρατικας του Λονδίνου αϊθούσας. Πλην και κατ' του νεωτερισμού τούτου εκήρυξαν φοβερόν πόλεμον, οι στερούμενοι ώρκίων κνημών, ως αδυνατούντες να εκτεθώσιν εις τά σκώμματα των Κυριων. Ο παρ' πάντων δε άνευ άντιρρήσεως άποδεχθείς νεωτερισμός είνε ως προς τās άναξυριδας τούλάχιστον ο έξής: Φέρουσι μελανās άναξυριδας, λεπτότατα πεποικιλμένας δια μαΰρης μεταξίης. Τό κέντημα γίνεται επί μαΰρης μεταξίνης λωρίδος, ήν μετά ταΰτα προσκρομίζουσι κατ' μήκος των ραφών των άναξυριδων. Τά κεντήματα ταΰτα φέρουσι και επί των έμπροσθίων ραφών, έλπίς δε ύπαρχει ότι τόν ένδυμα τουτο, ως λίαν διαπανηρόν, θέλει διατηρηθί άποκλειστικόν προνόμιον τής άριστοκρατικής τάξεως.

Κυρίαί

Ελένη Ρενάν.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΔΩΡΑΣ ΙΣΤΡΙΑΔΟΣ

Έπαυσε πλέον ζωσα ή δια των φωτεινων τής μεγαλοφυίας της ακτινων επί ήμισυν ήδη αϊώνα ζώνη και δύναμιν δούσα εις τήν σύγχρονον γυναικείαν φιλολογίαν, ή μετά τήσεως γράψασα χάριτος τās έν τή «Ανατολή περιηγήσεις της» ή θελκτική συγγραφεΐς των «Γυναικων τής Ανατολής».

Τό προπαρελθόν Σάββατον προσβληθεΐσα υπό κεραυνοβόλου άποπληξίας μετέβη δια του θανάτου εις τήν θανασίαν ή πριγκίπισσα Ελένη Καλτσώφ Majssalsky τόν γένος Γκίικα, ή υπό τόν ψευδώνυμον Δόρα δ' Ιστριάς διάσημον κατέχουσα θέσιν έν τή σύγχρονω ιστορίαι.

Η Δόρα Ιστριάς έγεννήθη έν Βουκουρεστίω τήν 22 Ιανουαρίου του έτους 1829, ήγεμονεύοντος τότε έν Βλαχία του θείου αυτης Αλεξάνδρου Γκίικα, Γοσποδάρου τής Ρουμανίας. Από τής παιδικής αυτης ήλικίας ή πριγκίπισσα Ελένη μεγάλην έδεικνυεν ευφυίαν και ζωηρότητα πνεύματος, δεκαπενταέτις δε μόλις τήν ήλικίαν μετέφερεσε τήν Γλιζδα του Όμήρου εις τήν Γερμανικήν γλώσσαν. Διδάσκαλος αυτης εις τήν Έλληνικήν γλώσσαν υπήρξεν ο Γεώργιος Παπαδόπουλος, όστις εξεπλήττετο δια τόν έκτακτον πνεΰμα και τήν θαυμαστήν άντιληψιν και ευχέρειαν τής μικρής μαθητριάς του.

Διαχειμάζουσα κατ' έτος σχεδόν άπ' αυτης τής παιδικής της ήλικίας εις Ιταλίαν και Γερμανίαν, κατώρθωσεν έντός ελαχίστου χρονικου διαστήματος να όμιλή πλην τής Ρουμανικής και Γαλλικής τήν τε Γερμανικήν, Ιταλικήν και Άγγλικήν, δεκαοκταέτις δε τήν ήλικίαν συνέγραψεν επιτυχώς διάφορα δράματα και κωμωδίας. Εικοσαέτις ενυμφεΐθη μετά του Ρώσου πριγκίπου Καλτσώφ Maijalsky, καταγομένου εκ τής αρχαιοτάτης Ρωσικής οικογενείας Ριρίκοβιτς. Μετά του νέου συζύγου αυτης ενεκατέστη έν Πετρούπολει, ένθα

διαπρεπή κατέλαβε θέσιν έν τε τή Ρωσική Αΰλη και τή αυτώσε εκλεκτή κοινωνία.

Κατά τήν έν Ρωσία έκθεσιν του 1854 ή πριγκίπισσα Ελένη Καλτσώφ εξέθηκε δύο θαυμασίας τοπογραφίας της, αϊτινες έτυχον του πρώτου χρυσου μεταλλίου. Δυστυχώς ο βίος της έν Ρωσία δεν υπήρξεν άμικτος πικριων. Είχε και αυτη τās θλίψεις της, είχε και ο ιδικός της βίος τās ακάνθας και τούς τριβόλους του. Ο σύζυγός της εξωκειωμένος εις βίον ελαφρόν και εύκολον, έκδοτος εις τās ήδονάς, ένθερμος όπαδός του χαρτοπαιγνείου ήμισα βεβαίως ίκανοποιεί τούς πόθους και άνταπεκρίνετο εις τās προσδοκίας της υπερόχου ταύτης γυναικός. Έν γένει δε τόν ψυχρόν του κλίματος και ο φιλελεύθερος αυτης χαρακτήρ, ο όλως άντικείμενος προς τόν έν Ρωσία άπολυταρχικόν πολιτευμα προσέκλυσαν τήν εκ Ρωσίας άπομάκρυνσιν αυτης κατ' το 1855. Εκείθεν μετέβη εις τήν Έλβετίαν και εις τόν Βέλγιον, ένθα πρώτη αυτη επεχείρησε τήν εις τόν όρος Moench του Όβερλάνδ άνάβασιν. Ένταυθα έδημοσίευσε τόν υπό τόν τίτλον «Ο Μοραχικός βίος έν τή Ανατολική εκκλησία» συγγραμμά της τόν πρώτον ήδη υπό τόν ψευδώνυμον Δόρα Ιστριάς έκδοθέν. Έλαβε δε τόν όνομα Ιστριάς εις τιμήν του ποταμου τής πατρίδος της Ιστρου.

Τήν Ελλάδα ή διάσημος αυτη γυνή ήγάπησεν ως ιδίαν αυτης πατρίδα, περιήλθεν αυτην από άκρου εις άκρον, ταλαιπωρηθεΐσα δια μέσου των φραγγων και όρέων, ένα πασαν ιστορικην αυτης γωνίαν, πάντα λίθον, παν έρείπιον επισκεφθη και εξετάση, μελετώσα συγχρόνως τά ήθη και έθιμα των άπλοιων χωρικων, τόν βίον, τās παραδόσεις, και μετά παιδικής χαρās συλλέγουσα και γράφουσα τά δημόδη του λαου άσματα, τās παροιμίας και παν όπερ ήδύνατο να συντελέση εις κατανόησιν και μελέτην τής νέας Έλληνικής γενεας.

Γέννημα τής περιηγήσεως ταύτης ήν τόν ώραιότατον αυτης συγγραμμά «Έκδρομή εις Ρουμेलην και εις Μορέαν», ως και «αϊ Γυναίκες έν Ανατολή». Δια του συγγραμμάτος της τουτου ή περιφανής συγγραφεΐς άνήγαγεν εις φως τσαΰτα στοιχειώδη και ζωτικα ζητήματα, άφορώντα εις τόν πολιτικόν μέλλον, τήν δρασιν και τήν φυσικήν ευφυίαν τής Έλληνικής φυλής, ώστε δύναται να θεωρηθί ο έθνικός σκαπανεύς και κυριώτατος έν τοις ευρωπαϊκοις κύκλοις διερμηνεύς των Έλληνικων πόθων, και του προσιωνιζόμενου τοις μεταγενεστέροις Έλλησι περιφανούς μέλλοντος. Η Έλληνική δε τότε Βουλή, φόρον ευγνωμοσύνης προς τήν περιφανή γυναίκα αποτίουσα, ώνόμασεν αυτην δι' ειδικοΰ νόμου, παμφηφει άποδεκτου γενομένου, μεγάλην Έλληίδα πολιτίδα άπονέμουσα δια πρώτην και μόνην φοράν τοιαύτην τιμήν εις γυναίκα.

Μετά ταΰτα άπομεμακρυσμένη πάντοτε του συζύγου της, μεθ' ου αδύνατος απέβινε πασα συνενόησις, ή Δόρα Ιστριάς άπεκατέστη έν Φλωρεντία, ένθα έπεδόθη εις βίον έντελώς φιλολογικόν.

Τόσον δε καλώς έγνώριζε τήν αρχαίαν Έλληνικήν γλώσσαν, ώστε οτε ποτέ ο βασιλεύς της Πρωσίας εξήτησε παρ' του Αλεξάνδρου Ουμβόλδ τήν έρμηνείαν λέξεων τινων επί αναγλύφων άποτετυπωμένων, εκείνος χαμαί νεΰων άπήν-

τησεν: Ένώπιον τής πριγκίπισσας, δεν τολμώ. Η Δόρα δ' Ιστριάς δια τής χαρακτηριζούσης αυτην άφελους ελευθερίας ήρμήνευσεν ευχερέστατα και επιτροχάδην τήν αρχαίαν ελληνικήν επιγραφήν, αναπτύξασα συγχρόνως τόν πνεΰμα και τόν σκοπόν του γράψαντος και όμιλήσασα επί μακρόν μετά τήσεως σαφηνείας και κριτικής δυνάμεως περι αρχαίας τέχνης, ώστε ένεοί και εκθαμβοί ήρωώντο αυτης οτε βασιλεύς και ο διάσημος Humbold.

Αλλά και υπέρ τής έντελους τής Ρουμανίας άνεξαορησίας και υπέρ τής Ρουμανικής φιλολογίας ουκ όλίγον ή διάσημος γυνή έμόχθησε. Τά έργα της «Οι Ρωμιοι και ή Παπποσύνη» και οι «Ήρωες τής Ρουμανίας» εκίνησαν τόν θαυμασμόν πάντων. Τοιαύτην δε έχαιρε παρ' τοις Ρουμάνοις ύπόληψιν και αγάπην και τοιαύτην πολιτικην επιρροήν επ' αυτων εξήσκει, ώστε και ο Γαριβάλδης αυτός δι' ιδιοχειρου θερμής και ένθουσιώδους επιστολής του παρεκάλει αυτην, να εξεγείρη τούς συμπολίτας της κατ' τής Αυστρίας, όπως οΰτω περισπωμένη αυτη, αφήση αυτον ελευθερον έν τή μεγάλη του Ιταλικου βασιλείου μεταρρυθμίσει.

Πεπρωκισμένη ή θαυμασία αυτη γυνή δια πνεύματος υπερόχου, διορατικότητος έκτάκτου, δια θαυμαστής προς παν τόν μέγα και καλόν λατρείας, δι' άπεριορίστου έμπιστοσύνης προς τήν άκατανίκητον τής ελευθερίας δύναμιν, έπεδίωξε πάντοτε δια των έμβριθεστάτων και ώραιοτάτων επιστημονικων μελετων της τήν εξαπλωσιν του πολιτισμού, έν χώραις ιδίως ένθα ή πρόσδος βραδέως και δυσκόλως εισεχθρεί. Δεν ελησμονήσε δε έν ταις συγγραφαίς αυτοις ουτε τούς Αλβανούς—ών τόν αίμα ως έλεγεν έρρεεν ήνωμένον μετά του Έλληνικου εις τās φλέβας της—ουτε τούς Σλάβους.

Έν ταις ιστορικαις συγγραφαίς αυτης δεν έπεται δουλικώς εις τās αφηγήσεις και περικοπας των διαφόρων συγγραφέων, των έν ταις ελαχίσταις λεπτομερείαις κατατριβομένων, άλλ' έν ταις πηγαίς αυταις, έν τοις μνημείοις της αρχαίας καλλιτεχνίας, έν επισήμοις περγαμηναίς και γραφαίς ή διάσημος γυνή άρύεται τά προς πιστήν ιστορικην συγγραφήν στοιχεΐα λαών σχεδόν άγνωστων προς τούς πρό αυτης ιστορίαν συγγράψαντας.

Τά δημόδη των Έλλήνων παληκαριων—ως αυτους έν τω συγγραμμάτι της καλεί—άσματα, τόν άρειμάνιον αυτων ήθος, ή όπλοφορία, ο σκληραγωγημένος αυτων βίος, αϊ επιγραφαι των Έλληνικων μνημείων και ο ώραιος τής Ελλάδος ούρανός, ήσαν αϊ άλλανθαστοι ιστορικαι πηγαί, επ' ών ή Δόρα δ' Ιστριάς ώκοδόμησε τήν πρώτην και ακριβή περι συγχρόνου Έλλάδος και Έλλήνων ιστορικην αφήγησιν της.

Πλην των ανωτέρω αναφερομένων έργων παρ' τής αοιδίμου γυναικός εξεδόθη ή «Γερμανική Έλβετία» ή «Έρετη» αϊ «Γυναίκες παρ' γυναικός» εις τόμους δύο, «Οι Ανατολίται έν Παρισίοις» και «Μελέται επί του Μάρκου Παύλου και της Βενετίας». Διάφορα δε άρθρα αυτης έδημοσιεύθησαν κατ' καιρούς εις τήν έν Παρισίοις εκδιδομένην «Επιθεώρησιν των δύο κόσμων» εις τόν Diritto (τό Δίκαιον) του Τουρίνου, εις τόν «Ανατολικόν Μηνότορον» και εις τόν «Εσπερον». Ητο μέλος επίτιμον διαφόρων φιλολογικων Συλλόγων και πολλων Ακαδημιων Ιταλικων, αϊτινες πρώτην αυτην ως γυναίκα έψηφίσαντο.

Πλήν τῆς φιλολογικῆς αὐτῆς ἀξίως ἡ Δόξα Ἰστροφίης ἦτο εὐγενεστάτη τῶν τρόπων. Ἡ ὠραία δὲ ψυχὴ τῆς ἀνταπεκρίνετο πληρέστατα πρὸς τὴν ἡγεμονικοῦ κάλλους κλασικὴν μορφὴν τῆς. Εἰς τὸ ἐν Φλωρεντικῶν σχολεῖον τῶν κωφαλάων προσέφερε ζωσα ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν ἐξ ἑξακοσίων φρ. ἐκκληροδότησε δὲ τῇ σχολῇ ταύτῃ ἄπασαν τὴν ἐν Φλωρεντικῶν περιουσίαν τῆς, ἀνερχομένην εἰς 150 χιλ. φρ. Τὴν δὲ ἐν Ρουμανίᾳ κολοσσαίαν αὐτῆς περιουσίαν ἐκκληροδότησεν εἰς τὴν πόλιν τῆς γεννήσεώς τῆς, ὅπως δι' αὐτῆς διατηρῶνται διάφορα εὐεργετικὰ ἰδρύματα.

Ἐν τῇ διαθέτῃ τῆς διέταττε, ὅπως μὴ εἰς τὸ ψυχρὸν χῶμα, ἀλλ' εἰς τὸ θερμὸν ὡς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πῦρ παραδώσῃ τὸ σῶμά τῆς. Καὶ ὄντως ὁ νεκρὸς αὐτῆς ἐκάθη κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἤδη παρὰ πολλαῖς Εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι σύστημα.

Ὁ διάσημος ἐν Ἰταλίᾳ φιλόλογος κόμης δὲ Κουβερνάτις ἀπεχαιρέτισε τὴν νεκρὰν διὰ συγκινητικωτάτης προσφωνήσεως. Ἄς σπείσωμεν καὶ ἡμεῖς αἱ Ἕλληνίδες θερμὸν δάκρυ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς διασήμου φιλελληνίδος, ἀναφωνοῦσαι μετὰ τοῦ Βίκτωρος Οὐγγῶ. *K. laio mer mlar nekran. alla, gairetizo mer mlar athanaton!*

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τῇ ἀποθανοῦσῃ φίλῃ μου Παρασκευῇ Τσιγκοπούλου.

Δέξου, φιλάτῃ φίλη μου, ὡς τελευταῖον δῶρον Τὸν πόνον τῆς καρδίας μου μνημόσυνον καὶ φόρον.

Εἶναι πικρὰ ἀνάμνησις γιὰ τ' ἀνθηρὰ σου νιάτα Ποῦ ἄπονα κι' ἀλύπητα μαῦρη σκεπάζῃ πλάκα.

Ἄγ! ἐνθυμοῦμαι πέρυσι, πρὶν σὲ καλύψῃ χῶμα Πρὶν κρύα πλάκα ρίψουνε στὸ ἀνθηρὸ σου σῶμα.

Ἦσουν λουλούδι τοῦ μαγιοῦ δροσάτο, μυρωμένο Κ' εἶχες κλωνάρι ἀκριβὸ παιδί καμαρωμένο.

Ναί! ἦσουν ρόδο δροσερὸ, πλήν δὲν βλαστάνεις πλέον Τίς ἤξευρε τὸ ἔαρ σου πῶς ἦτο τελευταῖον!

Τὰ θέληγῃρά σου τὰ πολλὰ καὶ τ' ἀνθηρὰ σου κάλλι Τὰ γνόρισα καὶ θλίβομαι θλίψι βαρειά, μεγάλη.

Καὶ μὲ τὴν λύπη τὴν πολλὴν μὲ χεῖλην πικραμένα Σοῦ στέλλ' ὀλίγα δάκρυα κ' ἐγὼ ἀπὸ τὰ ξένα.

Ἄγ! θάνατε σκληρόκαρδε, γιὰτὶ νὰ ἀγαπήσης Τέτοιο λουλούδι δροσερὸ ἔξαφνα νὰ θερίσης;

Γιὰτὶ νὰ κόψης, ἀσπλαγχε, τὸ ρόδο τ' ἀνθισμένο Νὰ ρίψης τὸ κλωνάρι του γιὰ πάντα μακαμένο;

Γιὰτὶ ἐπλήγωσες βαθιὰ τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς τῆς Τὸν ἀνδρὰ τῆς, τ' ἀδέλφια τῆς καὶ τὸ μικρὸ παιδί τῆς;

Σκληρὸς εἶσαι καὶ ἀσπλαγχνος, εἰς τῶν θνητῶν τὸν δρόμον Ἄνθη μεγάλη καὶ μικρὰ θερίζεις χωρὶς πόνον.

Κοιμοῦ, φιλάτῃ φίλη μου, τὴν νεκρικὴν γαλήνην Καὶ δέξου πόνον φιλικὸν ὡς αἰώνιον μνήμην.

Παναγιώτα Λιούρη.

Ἐν Πέργῳ τῇ 14 Νοεμβρίου 1888.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Τὴν κάτωθι ἀγγελίαν λαβοῦσαι παρὰ τῆς ἐν Παρισίῳ εὐπαιδευτοῦ κ. Andzia de Volska, δημοσιεύομεν εὐχαρίστως σήμερον:

«Ἀναλαμβάνω νὰ ἰδρύσω ἐν Παρισίῳ διεθνή βιβλιοθήκην τῶν γυναικείων συγγραμμάτων, τῇ συνδρομῇ τῶν Κυριῶν, αἵτινες εὐαρεστοῦνται νὰ συνεργασθῶσι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ, ὅπερ οὐ μόνον θέλει δοξάσει τὸ φύλον μας, ἀλλὰ καὶ μεγάλως θέλει παράσχει εὐεργεσίας πρὸς τὰς συγγραφεῖς γυναικείας.

Μόνον διὰ τῆς συλλογῆς καὶ ταξινομήσεως τῶν γυναικείων συγγραμμάτων αἱ γυναῖκες θὰ παρέξωσιν ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς πνευματικῆς συμμετοχῆς καὶ συντελεστικῆς αὐτῶν ἐργασίας ἐν παντὶ τῆς φιλολογίας κλάδῳ.

Ἐδημοσιεύθησαν Ἀλληλογραφίαι γυναικῶν ἀπαραιμιλλοῦ κάλλους καὶ διὰ τὸ γλαφυρὸν καὶ ἀφελές τοῦ ὕφους καὶ διὰ τὴν περὶ τὴν ἐπιστολογραφίαν δεινότητά. Ἐντυπώσεις καὶ Ἀναμνήσεις θεωρούμεναι ὡς πολῦτιμοι ἱστορικὰ πηγαί. Μυθιστορήματα ἄτινα ἀδιαφιλονίκητως ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ. Ποιήματα θαυμάσια, κατὰ τὸν αἰῶνα δὲ τοῦτον καὶ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα μεγάλως ἀξίας.

Ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ἡμῶν καὶ ὁ ἱστορικὸς καὶ ὁ φιλόσοφος καὶ ὁ ἐπιστήμων δύναται νὰ ἀρυσθῇ ὠφέλιμόν τι, χρήσιμον, ἀγνωστον, καινόν. Δὲν θέλω εἶναι θεωρηθῆ ἴσαν φιλόδοξος, ἐὰν ἐπόθησα καὶ ἀπεφάσισα τὴν ἰδρύσιν τοιαύτης βιβλιοθήκης, καὶ ἐὰν προσκαλῶ τὸ κοινὸν νὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς ἐπιτελεσιν τοῦ δυσκόλου τούτου ἔργου μου.

Πᾶσα γυνὴ δυναμένη νὰ διαθέσῃ οἶον ὅποτε γυναικεῖον σύγγραμμά, ἄς τὸ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Νεὰν διεθνή Βιβλιοθήκην τῶν Κυριῶν, ἄς συστήσῃ δὲ τὸ ἴδρυμα τοῦτο παντὶ τῷ δυναμένῳ νὰ συντελέσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τοὺς πόρους τῆς Βιβλιοθήκης ταύτης δὲν ἀμφισβῆλω ὅτι θέλουσι καὶ τοιοῦτοι ἐξευρεθῆ, ἀφοῦ ἀπὸ τοῦδε ἡ ὑπαρξίς αὐτῆς ἐστὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐξησφαλισμένη. Σήμερον πᾶσαι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ πόλεις συναγωνίζονται τὸν εὐγενῆ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ ἀγῶνα καὶ τὰ ἐπιφανέστερα ὀνόματα τάσσονται παρὰ τὰ ἀσημῶτερα, ἵνα ἐξομαλύνωσι τὴν ὁδὸν τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ὑπεροχῆς, τῆς δόξης ταύτης τοῦ μέλλοντος. Ἐγὼ πεποιθῆσιν εἰς τὴν ἰδέαν μου, διότι αὕτη ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συγχρόνου βίου σκοπεῖ δὲ τὸ καλὸν σύμπαντος τοῦ γυναικείου φύλου.

Andzia de Volska

Directrice de la Bibliotheque Internationale des oeuvres des Femmes à PARIS

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Μετὰ τὸ τμήμα τῆς πολυτελοῦς, οὕτως εἰπεῖν, ὑφαντικῆς ἔρχονται τὰ τῆς καθημερινῆς χρήσεως βαμβακερὰ ὑφάσματα, ὧν πρώτην βεβαίως καὶ κυρίαν θέσιν κατέχει τὸ τμήμα Ρετσίνα, πλοῦσιον καὶ πολυποίκιλον εἰς ὑφάσματα βαμβακερὰ

νταμωτῶ, ἀραδωτῶ, καὶ ἄτινα στερεότατα κατὰ τε τὴν ποιότητα καὶ τὸν χρωματισμὸν εὐεργετικὰ ἀποβαίνουσι διὰ τὴν κατωτέραν ἰδίαν τοῦ λαοῦ τάξιν.

Δυστυχῶς οἱ Εὐρωπαῖοι ἤρξαντο ἀπομιμούμενοι καὶ τὰ ὑφάσματα ταῦτα, μεγάλως δὲ θέλει ζημιωθῆ ἡ ἐγγῶριος βιομηχανία, ἐν ἣ περιπτώσει μὴ ληφθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα περὶ ἀτελοῦς εἰσγωγῆς βάμβακος. Τοῦ τμήματος Ρετσίνα ἔπεται ἡ Ἑλληνικὴ βαμβακοϋργικὴ εἰσαγωγή, τὸ ἐργοστάσιον τῶν υἱῶν Τριάντη καὶ ἄλλα ἐκ Πατρῶν καὶ Σύρου ἰδιωτικὰ ἐργοστάσια. Δὲν ὑπάρχει ὁμῶς πόλις καὶ κώμη Ἑλληνικὴ μὴ ἀντιπροσωπευμένη ἐν τῷ κατωτέρῳ τούτῳ καὶ χρησιμωτάτῳ τῆς ὑφαντικῆς κλάδῳ ὑπὸ γυναικῶν. Τὰ γουγιωτὰ παλιά, οἱ ἀλαντζίδες, τὰ διπλάρια, τὰ σγουρά, τὰ ρασοπάνια κατασκευάζονται κατ' οἶκον ὑπὸ τῶν Ἑλληνίδων χωρικῶν, αἵτινες διὰ τῆς ἐγγωρίου ταύτης βιομηχανίας ἐνδύουσιν ὅλην τὴν οἰκογένειαν. Ἐννοεῖται ὅτι ὀλίγαι τῶν πεπολιτισμένων καταδέχονται νὰ φέρωσιν ἐσώρροχα ἐκ τῶν στερεῶν καὶ αἰώνιων τούτων ὑφασμάτων, ἀλλ' οὔτε νὰ μεταχειρίζονται ταῦτα εἰς σινδῶνας καὶ κληνῶσκα ὑφάσματα, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι εἶνε χονδρὰ καὶ ἄγρια.

Καὶ δὲν ἔχουσι μὲν ἴσως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀδίκον, ἀλλὰ καὶ τίς ἐμερίνησε περὶ βελτιώσεως τοῦ κλάδου τούτου τῆς ἀρχεγόνου ὑφαντικῆς. Τίς ὑπέδειξε εἰς τὰς ἀμαθείας χωρικήας γυναικείας ὅτι ἡ ἐργασία τῶν βελτιουμένη δύναται νὰ ἀποφέρῃ αὐταῖς οὐ μικρὸν κέρδος! Τίς ἔφερον ἢ ὑπέδειξε διὰ ποίων ἀπλουστῶν καὶ εὐτελῶν μηχανημάτων ὁ βάμβαξ κλώθετε λεπτότερος, καὶ τὸ ὑφάσμα καθίσταται ὠραιότερον καὶ στιλπνότερον!

Πῶς τὰ ὑφάσματα τοῦ ἐργοστασίου τῶν ἀπόρων γυναικῶν Ἀθηνῶν τε καὶ Πόρου εἶναι λεπτά, ὠραία, προθύμως δὲ πληρόνομεν αὐτὰ ἀκριβώτερα τῶν Εὐρωπαϊκῶν! Πῶς τὰ τῆς Σπάρτης ὑφάσματα τόσον λεπτῶς καὶ τεχνηέντως εἶνε ἐπέξειργασμένα, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ διακρίνῃ αὐτὰ ἀπὸ τὰ καλλίτερα ξένα! Ἐὰν αἱ μᾶλλον πεπολιτισμένα καὶ ἀνεπτυγμένα τῶν ἐπαρχιῶν κυρία ἴδρυον Συλλόγου, ὧν ἴδιον μέλημα ἦθελον εἶσθαι ἢ ἀνὰ πᾶσαν πόλιν σύστασις κεντρικοῦ ὑφαντηρίου, ἢ ἐγγῶριος ἐθνικὴ ὑφαντουργία ἦθελον ἀναντιρρήτως προαχθῆ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν προόδου καὶ τελειότητος, ὥστε ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο νὰ μεταβληθῆ εἰς τὴν μᾶλλον βιομηχανικὴν τῆς Ἀνατολῆς χώραν.

Εἰς τοῦτο δὲν ἀπαιτοῦνται μεγάλαι δαπάναι, ἀλλ' οὔτε ἀνυπολόγιστοι θυσιάαι. Μικρὰ χρηματικὴ προκαταβολὴ διὰ τὴν ἐνοικίασιν καταλλήλων οἰκημάτων καὶ τὴν ἀγορὰν ἀργαλειῶν καὶ οὐδὲν πλέον! Τὰς πρώτας ὕλας προμηθεύονται πάντοτε αὐταὶ αἱ ὑφάντριά. Ἄλλως τε διὰ τῆς προόδου τῆς ὑφαντικῆς καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἦθελε μετὰ μείζονος δραστηριότητος ἐπιδιωχθῆ, καὶ ἡ νῦν παραμεληθεῖσα, ἄλλοτε δὲ ἀμχάσσα ἐν Ἑλλάδι βομβυκοτροφία ἀναζωογονηθῆ, καὶ αἱ γυναῖκες δὲ τῶν κωμοπόλεων καὶ μικρῶν τῆς Ἑλλάδος πόλεων ἦθελον οὕτω κατορθῶσαι νὰ συνεχῶς ὡς τι ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐν γένει οἰκογενειακῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου καὶ εὐημερίας.

Εἰς ἐπισφράγισιν τῶν ἀνωτέρω παρατηρούμεν ὅτι εἰς ὅσας πόλεις Κυρία ἀνεπτυγμένα ἀνελάθον νὰ ὀδηγήσωσιν ὡς τὰς

ὑφαντριάς ἐν τῷ ἔργῳ τῶν, αὐταὶ οὐ μόνον συνεμορφώθησαν πρὸς τὰς ἰδέας ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὰς ἰδιοφυίας καὶ νοημοσύνης ἀνεδείχθησαν ἀληθεῖς καλλιτέχνιδες. Αἱ ἐν Τριπόλει ὑφάντριά ταπήτων, αἱ ἐκθέσασαι ὑπὲρ τοὺς εἰκοσι πέντε τάπητας, τοὺς ἐκλύσαντας τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμὸν πάντων, διὰ τε τὴν ὠραιότητα τῶν σχεδίων, τὴν ἁρμονικὴν τῶν χρωμάτων κατὰταξιν καὶ τὴν ὠραιότητα τῶν ἰσθῶν καὶ ἐρίων ἐπιπλοκῆν, ὀφείλουσι τὴν ὑπεροχὴν τῶν εἰς τὰς ὀδηγίας καὶ τὰς συμβουλίας, ἄς παρέσχεν αὐταῖς ἡ σύζυγος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μανέτα, οὐχὶ ὡς πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν Κυριῶν ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ὡς καλὴ τῶν Τριπολιτιδῶν φίλη καὶ συμπολίτις, ὡς γνησίαι Ἕλληνίδες καὶ θυγάτηρ τοῦ Γέρω τοῦ Μωριᾶ ἐνδόξου Κολοκοτρώνη, μεριμνήσασα πρὸ παντὸς ἄλλου ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ ἐκθέσει εὐπροσώπου παραστάσεως τῶν γυναικῶν τῆς χώρας, μετ' ἧς τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου αὐτῆς ἀδιαρρήκτως καὶ δι' οἰκογενειακῶν καὶ πολιτικῶν δεσμῶν τυγχάνει συνδεδεμένον.

ΚΑΛΟΝΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἡ γυνὴ ἦτο, εἶνε καὶ θὰ εἶνε — μεθ' ὅσα καὶ ἐν λέγουσι οἱ μεταγενεῖς — τὸ τελειότερον ἀριστούργημα τῆς δημιουργίας. Εἶνε τὸ ὠραιότερον ἄνθος, ὅπερ συγκεντρῶ ἐν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἐναρμόνιον τῆς φύσεως καλλονὴν καὶ διὰ τοῦ γλυκεῖος ἀρμονίας τῆς πλουτίει, γοιμοποιεῖ καὶ εὐφραίνει αὐτήν.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι ἡ καλλονὴ τῆς γυναικὸς ἐγένετο ἀντικείμενον εἰδικῆς πολυτελοῦς μελέτης, εἰς ἣν δὲν ἀνηξίωσαν νὰ κατέβωσιν οἱ σφοδρότεροι καὶ ἐπιφανέστεροι τῆς ἐποχῆς. Ἐντεῦθεν νόμοι ὑπὲρ διατηρήσεως καὶ διανωπίσεως τῆς καλλονῆς καὶ τῆς ὑγιεινῆς ἐθεσπίσθησαν, αὐστηρότατα δὲ ἐτιμωροῦντο οἱ παραβάται τούτων. Νόμοι ὑπερέβαινον τοὺς γονεῖς νὰ ἀποστείλωσι τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὰ δημόσια γυμναστήρια, ἐνθα ἐξησφαλίζετο ἡτε ὑγιεινὴ καὶ καλλονὴ τοῦ σώματος. Νόμοι ἐπίτις αἰτάτου τὴν πρὸς γάμον κατὰλληλον ἡλικίαν καὶ αὐστηρῶς ἀπαγόρευον τὰς δυσανκλόγους ἐνώσεις. Τὸ γῆρας τότε δὲν συνεδέτο μετὰ τῆς νεότητος, οἱ νῆαι μετὰ τῶν γυνάτων, οἱ θυμάρροι μετὰ τῶν εὐμάρρων. Οἱ πάσχοντες, οἱ καχεκτικοὶ καὶ ἀνενευσταμένοι δὲν ὑπαικνυρόντο πώσας.

Εἰς τοὺς αὐστηροὺς τούτους νόμους καὶ τὴν τακτικὴν καὶ κεκανονισμένην τῶν γυναικῶν αἰαταιν ὀφείλεται ἡ ρωμαλέα, ὑγιής, εὐσταλής καὶ ὠραία Ἑλληνικὴ γυνὴ.

Ἐὰν προσθήῃ τις εἰς τοὺς ὅρους τούτους τῆς φυσικῆς ἐντελείας τὰς ἀνεάνους φροντίδας, ὡς αἱ μητέρες κατέβαλον, ὅπως ἀπομακρύνουν ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν πᾶν ὅτι ἠδύνατο νὰ παρεκκλίσῃ τὴν ἀναπτύξιν τῆς καλῆς τῶν καὶ νὰ καθίσταται προσιτὸν αὐταῖς πᾶν ὅτι ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς, ἐπαύσησιν ταύτης ἐὰν λάβῃ ὑπ' ὄφει τοὺς περιφήμους ἐκείνους συναγωνισμοὺς τῆς καλλονῆς, ἐνθα αἱ ὠραῖαι δὲν ἐπληρόντο ὡς σήμερον, ἀλλὰ μετὰ μεγαλοπρεποῦς ἐστέφοντο πομπῆς, ἐνθα ἡ καλλονὴ τῶν παροῦστων εἰς τὴν ἀθανάσιαν καὶ ἀποθέωσιν διὰ τῆς σμίλης τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Πραξίτελους, θέλει ἐννοήσῃ διὰτὶ ἡ Ἑλληνικὴ καλλονὴ κατέστη τόσο διάσημος καὶ παροιμιώδης, ὥστε μετὰ χιλιάδων ἐτῶν παρόντων, μόνον ἡ λέξις Ἑλληνικὸς τύπος παρέχει πλήρη καὶ ἐντελὴ ἰδέαν τοῦ ἀπολύτου καλοῦ.

Ἐθουσιώδεις λάτραι τοῦ καλοῦ, πρώτοι οἱ Ἕλληες ἀπεθέσαν τὸ κάλλος προσωποποιήσαντες αὐτὸ ὑπὸ τῆς ὠραίας γυναικῆς τύπου. Πρὸς τὴν γυναικα ταύτην ἔδωκαν τὸ ὄνομα Ἀρσώτην (ὡς ἀναδύσασαι ἐκ τῶν ἄρρων τῆς θαλάσσης), εἰς τιμὴν τῆς δὲ πλῆθος νεῶν ἰδρυσαν καὶ οἱ ἀσκητότεροι καλλιτέχναι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἠμειλῶντο τίς ὠραιότερον καὶ τελειότερον νὰ παραστήσῃ αὐτήν.

Τύπος γυναικὸς χρησιμεύσας κατὰ τὰς ἀρχαίας παραδόσεις ὡς πρότυπον ἐντελοῦς κάλλους ἦν ἡ σύζυγος τοῦ Μενελάου ἡ ὠραία Ἐλένη, ἧς τὸ ἀγάλμα ὁ Ζεὺς ἔγλυψε καὶ ἐξ οὗ οἱ τε σύγχρονοι καὶ μεταγενέστεροι ἀσκηθῆσαν πρὸς ἀπεικόνισιν τοῦ ἐν τῇ φύσει ἀπολύτου καλοῦ.

Τοὺς ὄρατους τοῦ μεγάλου τούτου καλλιτέχνου καὶ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ ἀκολούθουσαι, θέλωμεν προσπαθήσαι νὰ ὑποδείξωμεν ἡμῖν ἐν ἀκρότατον περιεκτικῆς, ποῖα τὰ ὑπαιτιώμενα προσόντα, ὅπως καὶ ἡμεῖς, κυρία μου, κατανοήσῃτε, ἐὰν δύνασθε μεταξὺ τῶν καλῶν ἐκείνων νὰ καταλάβητε ἐπιζήλον τινα θέσιν.

Ἐκκαλιτέχνος Ζεὺς καὶ πάντες οἱ τούτου ἀσκηθέντες ἀίρεσαν εἰς τριάνοτα τὰ στοιχεία, ἐξ ὧν τελεία ἀπκρτίετται καλλονὴ. Σπικιώτατα ὄμοις ἀπαντάται

γνώμης πρὸς τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἕως βάσει τῆς καλλονῆς ἐν γένει τοῦ σώματος θέτου τοὺς ἐξῆς ὁρισμοὺς· Τὸ ὕψος τοῦ σώματος εἶναι ἴσον πρὸς πεντήκοντ' ἐπαναλαμβανόμενῃ τῇ διάρκειν τοῦ στήθους ἀπὸ τῆς μιᾶς κοιλίας μέχρι τῆς ἄλλης, ἢ δὲκα σπύλαις. Κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης κεφαλὴ γυναικὸς ἀνάλογος κατὰ τὰς διαστάσεις ἀποτελεῖ τὸ ἔδωμον μέρος τοῦ μήκους τοῦ σώματος, ἐνῷ κεφαλὴ ἀνδρὸς ἀποτελεῖ τὸ 1/8 τοῦ ὅλου σώματος. Ἐῶς ἔδρα τοῦ νοῦ καὶ τοῦ πνεύματος, ἢ κεφαλὴ εἶναι τὸ εὐγενέστερον μέρος τῆς σωματικῆς οικονομίας. Τὸ σύνολον τῶν πνευματικῶν δυνάμεων εἶναι ἀνάλογον μετὰ τοῦ καλοῦ ἢ μὴ σχήματος τῆς κεφαλῆς, ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοῦ ἔγκεφαλου. Κεφαλὴ πολὺ μικρὰ ἢ πολὺ μεγάλη ἀπέχει τοῦ παρὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς πείρας παραδεξιμένου ὄριου τύπου. Κατὰ τοὺς διασημότερους δὲ φυσιογνωμιστὰς κεφαλὴ κοινὴ προδίδει πνεύμα ἀκνήρην ἢ ἰσχυρόν, ἐνῷ τὸν ἀκνήρην κεφαλὴ μικρὰ προδίδει φαντασίαν ζοηράν καὶ πνεῦμα ἑλαφρὸν. Μετρία κεφαλὴ προδίδει πνεῦμα ἑξοχῶ καὶ χαρακτηριστικόν ὁμιλίαν.

Τὸ ὠραιοτάτον τῆς κεφαλῆς μέρος εἶναι τὸ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ὅπερ εὐρισκόμενον ἐπὶ τῆς προσώπου αὐτῆς ὀνομάζεται πρόσωπον. Ἐπ' αὐτοῦ ἐδρεύουσιν ἀπαντα τὰ αἰσθητήρια τοῦ ἀνθρώπου ὄρατικα, ἐκ τῆς κανονικῆς δὲ τεχνικῆς καὶ ἀναλόγου διατάξεως τοῦτου ἐξαρτᾶται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ γυναικίαι καλλονή. Τὸ ὕψος τοῦ προσώπου ἴσται ἀπὸ τοῦ κατωτάτου ἄκρου τοῦ πώγωνος μέχρι τῆς τῶν μετωπικῶν τριχῶν ἀναρῆσεως, ἀνάγκη νὰ εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν δύο κρατῶρων διὰ τῶν βλεφαρίδων δὴλον διάστημα. Τὸ σχῆμα δὲ τοῦ ὅριου προσώπου εἶναι ὠμοειδές, ἀπολλῶρον εἰς τὸ μέτωπον, ὅπερ περιβάλλεται πρὸς τὰ ἄνω διὰ τῆς τοσειδοῦς τῆς συμπίστεως τῆς κόμης γοακμῆς.

Ἡ γυναικίαι κόμη ἀποτελεῖ ἀνατριφῆτος ἐν τῶν ὠραιοτάτων κομμωμάτων, δι' ὅν ἡ φύσις ἐπράξισε τὴν γυναικίαν. Εἶναι τὸ ἀνάστημα τῆς βασιλικῆς καλλονῆς, εἶναι τὸ μεγαλοπρεπές χρυσοῦρανον, ἢ ἐλευθεροῖς πέπλον αὐτῆς. Δυστυχῶς πᾶν ὄρατον καὶ λεπτὸν ὑπόκειται εἰς μισρία κακῶ δυνάμενα νὰ μειώσῃ τὴν καλλονὴν. Ἡ ὠρική κόμη ὑπόκειται εἰς πετυρίακιον, εἰς ἀραιότητα, ἐνθ' ὅτε καὶ εἰς ἐξασθένειν καὶ ἐντελῆ πτώσει. Καὶ διὰ μὲν τὴν πρῶτην περίπτωσιν συντελεστικότη καὶ ἀπλοσύτητα τῶν ὄσων μέχρι σήμερον ἀνερέρευεν θεραπείων εἶναι ἡ ἐν-τραφίς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἰονοπέματος θὺ βάθη. τὸ ὅποιον ἀνοματίζετε δι' ὀλίγου ῥοδέλαιον. Τῇ χρήσιν τοῦτου παρακολοῦθαι πάντοτε κτένεσμα διὰ ψελὸν κτενίου, οὔτως ἡ καθημερινὴ χρήσις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐνδυνάμωσιν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς. Αἱ ρίζαι τῶν τριχῶν ἐκκρίνουσιν ἐνίοτε ἀφθονον εἰλαιώδη τινα ὀσάκι, ἣτις καὶ ῥυπαίνει τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν κόμην ἐν γένει. Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ τοῦτου ἐπιπέστετε ὄρ' ἐσπέρας τὰς ρίζας τῆς κεφαλῆς διὰ κύνους ἀμύλου. (κόλας) ἢ τὴν ἐπαύριον καθαρίζετε διὰ ψύκτρας. Διὰ τὴν ἀνεκνήρην τῶν ἀραιωθειῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, ἐν ἡ περιπτώσει οἱ βολβοὶ δὲν εἶναι ἐντελῶς κατετραμμένοι, μεταχειρίζεσθε διάλυσιν Κίνκας, σιδήρου ἢ τανίνης. Ἡ διάσημος τῆς Αἰγύπτου βασίλισσα Κλεοπάτρα μετεχειρίζετο, λέγουσι, ὡς ἐνδογματικῶν τῆς κόμης τὸ πάχος τῆς ἄρκτου. Παρ' ἡμῶν ὅμως τοιοῦτον πάχος εἶναι δυσχερές. Συμβουλευόμεν ὅθεν τὰς ἐπιθυμίας νὰ διατηρηθῆτε οὐ μόνον τὴν κόμην, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπομκνήρῃσιν τὸν κληρὸν τῆς λευκάσεως αὐτῆς νὰ διατηρηθῆτε αὐτὴν καθαράν, ἐνδυνάμωσιν δὲ διὰ τοικίον σκευαίων.

Διὰ συμβουλευόμεν βελτίως πρὸς τὰς κυρίας, ὡν ἡ κόμη προούρει λευκίνεται, νὰ χρωματίζωσιν αὐτήν. Ἐν περιπτώσει ὅμοις καθ' ἡν λόγῳ ἀνώτερον τῆς θελησιῶς των ἀναγκάζουσιν αὐτὰς εἰς τοῦτο, ὡς ἀπορεύωσι μετὰ προαχῆς πάσης τὰς σκευαίους, ὡς οἱ μισροπάλοι πωλοῦσι, διότι αἱ πλεῖστοι τούτων προκαλοῦσι τὴν κατὰ τὸν ἄνω τῆς κόμης. Ἀθῶν σκευαὴ καὶ μὴ ἀντικαταστάμενη, εἰς τὴν ὑμεινήν τῆς κόμης εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν ἐν χρήσει ὑπὸ τὸ ὄνομα χενέ. Τὸ χενέ τοῦτο εἶναι βότανον, οὗ τὰ φύλλα βράζουσι, καὶ ἐξ ὅν κατασκευάζουσι ἐμπλαστρον, δι' οὗ καλύπτουσι ἀπασαν τὴν τριχίτην τῆς κεφαλῆς ἐπιφάνειαν. Ἐάν τὸ χρωμα τῆς κόμης εἶναι βαθύ ῥίπτουσι κατὰ τὸ βράσιμον τῶν φύλλων καὶ ὀλίγα ἐκκορπισμένα καρρία. Ἀρνήουσι τὴν κόμην ἐμπλαστρῶμενην ἐπὶ δύο ὄρας, μετ' ὅ καὶ ἐκπλύνουσι διὰ χλιαροῦ ὕδατος. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνετε κατὰ δεκαπενθήμερον.

Ἐκ τοῦ «Ἡμερολογίου τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» τοῦ 1889.

ΠΟΙΚΙΛΑ
ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ

Διεθνὲς ἄσυλον διδασκαλισσῶν.— Ἡ ἐνταῦθα εὐρωπαϊκὴ παροικία, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἱερέως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως κ. Πέτερον ἰδρύσατο ἀπὸ τινος ἐνταῦθα διεθνὲς ἄσυλον, ἐν ᾧ αἱ παρεπιδημοῦσαι διδασκαλισσαι καὶ ἐν γένει ἀπροστάτευτοι γυναῖκες τυγχάνουσι πάσης περιθάλψεως καὶ προστασίας. Πρὸς συντήρησιν τοῦ εὐεργετικῶν τοῦτου ἰδρύματος (Home Internatio-

ual) διοργανίζεται λαχεῖον ἐργοχείρων, οὗ ἕκαστος ἀριθμ. ὠρίσθη ἀντὶ ἐνὸς φράγκου. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ αἱ Ἕλληνίδες τῆς πόλεως ἡμῶν θέλουσι προθύμως προσενέχει τὸν ὄβολόν των ὑπὲρ τοῦ εὐεργετικῶν τοῦτου τῶν ζένων συμπολιτικῶν ἡμῶν σκοποῦ, μετὰ τόσῃς μάλιστα προθυμίας, καθ' ὅσον αἱ ἐν τῷ home καταφεύγουσαι ζέναι παιδαγωγοὶ ἀφιερῶσιν τὸν βίον αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἕλληνοπαίδων.

Ἄριθμοι τοῦ λαχεῖου τοῦτου πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν. **Εὐχαριστήριον Βασιλέως.**— Ἡ ἐνταῦθα Γαλλίς διδασκαλίσα κ. Ἄδα Ροσσέ-Βουτέ συνέθεσε ποιημάτων ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ βασιλέως ὡς καὶ ἐπὶ τοῖς γενεθλοῖς τοῦ μικροῦ βασιλοπαιδὸς Χριστοφόρου, ἄτινα ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλίσσαν. Δι' ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μεσαλᾶ διεβίβασθησαν τῇ ῥηθείᾳ Κυρία αἱ εὐχαρισταὶ τῆς βασιλέως.

Οἱ μισθοὶ τῶν δημοδιδασκαλισσῶν. Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας διέταξε τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων τῶν διδασκαλισσῶν μισθῶν. Χαίρομεν διότι αἱ ὀρθαὶ παρατηρήσεις μας ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὅπου αἱ γυναῖκες λαμβάνουσι τὰ μέτρα των. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα Frankfurter Zeitung αἱ γυναῖκες τῆς ἐπικρατείας τοῦ Μενεσότα, συνέστησαν συλλόγους, ὧν κύριον πρόγραμμα εἶναι : νὰ αἰτήσωσιν παρὰ τῆς βουλῆς ὅπως διὰ νομοσχεδίου εἰσαχθῆ καὶ ψηφισθῇ ὁ ἐξῆς νόμος : Πᾶς ἀνὴρ, ἐν ὄρα ἥδη γάμου, ὅστις φαίνεται συμπαθὴν ἢ ἀρεσκόμενος νὰ συναναστρέφῃται κόρην τινὰ ἢ χήραν νὰ δικαιοῦται ἐπὶ τέσσαρας μόνον ἐβδομάδας, νὰ ἀναβάλλῃ τὸν μετ' αὐτῆς γάμον του. Μετὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ ἀπομακρύνεται ἢ ὑποχρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ νυμφευθῇ αὐτήν. Οἱ ἄγαμοι ἄνδρες τῆς Μινεσσότας δυσχερίζονται ὅτι εἰς διάστημα τεσσάρων ἐβδομάδων δὲν δύναται ὁ ἀνὴρ νὰ γνωρίσῃ καλῶς τὰ αἰσθήματα μιᾶς γυναικῆς, κατὰ συνέπειαν ἀπαιτοῦσιν, ὅπως οἱ νομοθέται χορηγήσωσιν αὐτοῖς διήμενον τοῦλάχιστον προθεσίαν.

Ἀδικία τιμωρομένη. Γνωρίζετε, Κυρία μου, ὅσαι ἐξ ὑμῶν ἀσχολεῖσθε ἐνίοτε καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακὰ σας ἔργα, ὅτι οἱ παντοπάλοι δὲν ἔχουσι κατὰ τὸν νόμον τὸ δικαίωμα νὰ ζυγίζωσι τὴν χαρτοθήκην μετὰ τοῦ πωλουμένου πράγματος. Ἐν Γαλλίᾳ ἐξεδιχάσθη κατ' αὐτὰς παράδοξος σχετικὴ δίκη, καθ' ἣν ὁ παντοπώλης κατεδικάσθη εἰς διήμερον φυλάκισιν καὶ εἰς πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὡς μὴ ἀφαιρέσας ἐκ τοῦ ζυγισθέντος βουτύρου τὸ βάρος τοῦ χάρτου, ἐν ᾧ ἦν τετυλιγμένον τὸ βούτυρον. . . .

Γυναῖκες ὀδοντοῦατροὶ ἐν Γερμανίᾳ. Εἰκοσι γυναῖκες ὀδοντοῦατροὶ ἐξασκοῦσιν ἐν Γερμανίᾳ τὸ ἐπάγγελμα των, κερδίζουσαι ἐτησίως ὑπὲρ τὰς 15,000 μάρκας.

Αἱ μελαγχροῖναι ζανθοαἱ. Ὅσαι ἐκ τῶν ὠραίων μελαχροινῶν μας ἐπιθυμοῦσιν ἀπαξ διὰ παντὸς νὰ γένωσι ζανθοαἱ, ἄς ἐτοιμασθῶσι νὰ ἀποδημήσωσιν εἰς τὴν χώραν τοῦ γρουσοῦ, εἰς τὴν θαυματουργὸν Καλλιφορνίαν, ἥς αἱ πηγαὶ ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ μεταβάλλωσι τὸ χρωμα τῆς κόμης τῶν λουομένων ἀπὸ ἐβενώδους μελανοῦ εἰς ζανθοχρυσόν.

ὑπὸ τὰ ὄρη τῆς Σιέρρας Νεβάδας ὑπάρχει λίμνη ὀνομαζομένη Μύνο, ἐν ἣ μετέβαινον καὶ ἐλοῦντο κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος δύο ὠραιοτάται νεάνιδες, ἔχουσαι κόμην ἐβενώδη. Μετὰ τὸ 15ον λουτρὸν ἀμφοτέραι παρατήρησαν ὅτι τὸ χρωμα τῆς κόμης των καθίστατο καστανόν, μετὰ τὸ 18ον δὲ λουτρὸν ἐξῆλλον ἀμφοτέραι με τὴν κόμην ὠραιοτάτην ζανθὴν, ἀτανακλωσάν εἰς τὸν ἥλιον ὡς ὁ διαυγέστατος καὶ καθαρὸτατος χρυσός. Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐδυσκολεύοντο νὰ τὰς ἀναγνωρίζωσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἢ ἀλλαγῇ τοῦ χρωματος τῶν τριχῶν παρήλλαξε τὴν καλλονὴν των, δὲν ἠδύναντο δὲ νὰ συνέλθωσιν ἐκ τῆς ἀπροόπτου ταύτης μεταβολῆς.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοήσωσι τί ὑπῆρχεν ἐν τῷ ὕδατι, ὅπερ εἶχε τὴν δυνάμιν νὰ μεταβάλλῃ τὸ χρωμα τῆς κόμης, μετέβαινον καὶ οὗτοι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν λίμνην καὶ ἐβουθίζοντο εἰς τὰ θαυματουργὰ αὐτῆς νάματα. Ἀμφοτέροι ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας εἶχον ἤδη τὴν κόμην φαῖν. Μετὰ τὸ εἰκοστὸν λουτρὸν ἡ κόμη των ἐγένετο ἐπίσης ζανθὴ ὡς ἡ τῶν θυγατέρων των. Γενομένων χημικῶν ἐπὶ τῶν ὕδατων τῆς λίμνης ἀναλύσεων, ἀπεδείχθη ὅτι αἱ πηγαὶ αὐτῆς ἦσαν χρυσαὶ καὶ ἐν τῷ ὕδατι δὲ αὐτῷ ὑπῆρχε μεγάλη δόσις χρυσοῦ βευστοῦ.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Παιδικὸν Περιοδικόν. Ἀγγέλλεται ἡ ἕκδοσις Παιδικοῦ Περιοδικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Ε. Κανακάκη καὶ Ν. Α. Καταλιποπούλου. Ἡ ὕλη τοῦ περιοδικοῦ τοῦτου ἔσται ποικίλη καὶ διδακτικὴ, ἀνταχρινόμενη πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ἐτησίαν συνδρομὴ αὐτοῦ, ἐκδιδομένου ἀπαξ τοῦ μηνὸς ὠρίσθη εἰς δρα. 2 διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ. χρ. δύο διὰ τὸ ἐξωτερικόν. **Κοινωνικαὶ μελέται.** Παρὰ τοῦ κ. Μιχαὴλ Ι. Γαλανοῦ ἐξεδόθη μελέτη ἡθικοφυσιολογικὴ περὶ ἔρωτος, τιμωμένη ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς. **Ἐκ γάμος διὰ δικαστικὴν κλητήρος.** Ἰπὸ τοῦ κ. Νικολάου Κυρια-

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Ἄλλοίμονον, κύριε ἀνακριτά, ἡ σὰρξ ὑπόκειται πάντοτε εἰς πειρασμούς, καὶ οἱ ἀτυχεῖς ἱερεῖς τῶν κωμοπόλεων πληρόνται τόσο γλίσχρος. Ἀρκοῦσιν αἱ δικαιολογίαι. Ἰπέστης τὴν ἀρμόζουσαν τιμωρίαν, ἀλλὰ δὲν ἐδιορθώθη. Ἐπανέλαβες καὶ πάλιν τὰς παλαιὰς σου συνθειας. Κλοπαί, βιασμοὶ θυρῶν, αἰσχροურγείαι εἶναι τὸ ἐπάγγελμά σου. Προέβης εἰς τοιοῦτον τόλμης καὶ θρασυτήτος σημείον, ὥστε νὰ εἰσέρχῃσαι εἰς τὰς οἰκίας ἐν πλήρει μεσημβρία καὶ εἰς τὰς κεντροικωτέρας ὁδοῦς.

Ἦτον οἰκία παλαίου συναδέλφου καὶ δι' αὐτὸ ἔλαβον τόσο θάρρος.

Ἀθλίε, ὁμολογεῖς λοιπὸν ἀνευθριάτως τὸ ἔγκλημά σου. Συνελήφθην ἐπ' αὐτοφόρω, κύριε, πρὸς τί λοιπὸν νὰ ἀρνοῦμαι. Ἦμην ασθενής, εἶχον ἀνάγκην νὰ πληρῶσω ἰατροὺς καὶ φάρμακα. . .

Ἀρκοῦν αἱ ψευδεῖς δικαιολογίαι! Ἄνθρωπος εὐφυῆς καὶ ἀνεπτυγμένος ὡς σύ, δύναται νὰ ζήσῃ ἐντιμότερον. . .

Ἀκριβώς, διότι εἶμαι εὐφυῆς, ἡ δυστυχία μοὶ εἶναι μᾶλλον ἐπαίσθητή. Ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυσίν μου, ἠδυνάμη βελτίως νὰ δώσω μαθήματα, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἐνδύματα αὐτά. . . .

κοῦ ἐξεδόθη κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ἢ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον μονόπρακτος κομωδία, τιμωμένη δραχμῆς.

Revue Bleue. Περιεχόμενα τοῦ 19ου φυλλαδίου. L'université de Lyon. par M. Ernest Lavisse. — Au Gran-Saint-Eloi. Nouvelle par M. Gaston Bergeret. — Maxime Gaucher. Souvenirs, par M. Paul Desjardins. Les études sanscrites en France, par M. Paul Regnaud. — Choses et livres de l'Afrique Française, par M. Pierre Foncin. — Litterature Chinoise La Musique après la mort, contes par le Général Tcheng-Ki-Tong. — Causeries littéraires. M. Daulo Bourget : Etudes et portraits; M. Augustin Filon: Amours Anglais; — par M. Jules Lemaitre. — Notes et impressions, par M. Hector Ponsart. — Le mal et le remède: Lettre au président Carnot. — Bulletin. — Chronique de la semaine. — La société de topographie. — Revue bibliographique.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Mme L. de R. Paris. Au prochain numero. Nous espérons réussir. Lettre par prochain courrier. Exemplaires reçus. Πρὸς τὰς κ. κ. συνδρομητριάς τοῦ βαρομετρικῶν ἡμερολογίου. Ἀδυνατοῦμεν νὰ ἀπαντήσωμεν πρὸς μίαν ἐκάστην ὅτι ἐλήφθησαν ἀγγελίαι καὶ ἀντίτιμα, διότι τὸ ἡμῶν τῆς Ἐφημερίδος μας δὲν θὰ ἦρκει πρὸς τοῦτο. Εὐχαριστοῦμεν ὅθεν ὅλας καὶ ἀποστέλλομεν τὰ ἡμερολόγια εὐθὺς ἅμα τῇ ἐκδόσει των.-- Κων Μ. Ρ. Λεβαθεῖαν. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ ζήλων. Κατόπιν τοιοῦτων θαυμάτων ὡς προσφέρωμεν ἐν βαρομετρικῶν. Οὐδέποτε δεσποῖναι ἡ Κυρία ἀποστέλλει τὸ ἐπισκεπτήριόν της εἰς Κύριον, ἐκτός ἐάν οὗτος εἶναι γέρον ἢ συγγενής. Ἄριθμοί μετ' ἀποδείξεως ἀποστέλλονται.-- Κων Ἐμ. Π. Πέθυμον. Ἐλήφθησαν. Μυρίας ἀπὸ ψυχῆς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ προθυμίαν.-- Κων Γ. Σ. Πέθυμον. Ἀπίρους εὐχαριστίας δι' ὠρῶν ἐνθουσίαν. Τὴν πατρίδα μου ἀγαπᾷ πάντοτε καὶ ὁ μόνος πόθος μου εἶναι νὰ τὴν ἴδω καὶ νὰ τὴν γνωρίσω ἑλευθεραν. Γράφομεν.-- Κων Γ. Τ. Πράκλειον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Τὰ περὶ πλέον ἀποστέλλόμενα πρὸς ὑμᾶς φύλλα εἶναι διὰ τὰς συνδρομητριάς, αἵτινες ἐνεγράφησαν καὶ ἐπλήρωσαν ἐνταῦθα.--Κων Π. Δ. Α. Ἰωάννινα. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Τρεῖς ἤδη ἐνεγράφησαν. Γράφομεν πρὸς

Λοιπὸν ἐκλέπετε; Δηλαδὴ ἐδοκίμασα ἀπαξ μόνον, ὡς τὸ βελαιῶ, νὰ κλέψω καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀδεξιότητος μου συνελήφθην. Εἰς τί λοιπὸν σοὶ ἐχρησίμωσον ὁ κατάλογος τῶν διαφορῶν διευθύνσεων τῶν ἱερῶν, διακόνων, ἐπισκόπων, πρωτοσυγγέλων καὶ λοιπῶν. Εἶνε ἀνθρωποι ἐλεήμονες καὶ εἶχον ὑποσχεθῆ νὰ με βοηθήσωσι. Ὁ ἀνακριτὴς συνωφροῦθη. Ποῦ καὶ πῶς διήλθες τὴν ἡμέραν τῆς 14ης Ὀκτωβρίου! Ἦτο ἡ ἡμέρα τῆς δολοφονίας τῆς κ. Βερνιέ. Μὰ τὴν ἀλήθειαν! δὲν ἐθυμοῦμαι, ἀπήντησε' ἐάν ἠθέλατε νὰ βοηθήσητε τὴν μνήμην μου, κύριε ἀνακριτά! Ἰπήγετε εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ ἀγίου Μανδῆ! Γνωρίζετε, διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς κ. Βερνιέ. . . . Τῆς κ. Βερνιέ. . . . ἀλλ' οὐδέποτε εἶδον τὴν Κυρίαν ταύτην, ἀλλ' οὔτε κἄν γνωρίζω ἐάν ὑπάρχη.

Ψεύδεσαι! Ὡ! ἀνεφώνησεν ὁ Βρικὲ μετ' ἀληθοῦς ἀγανακτήσεως. Ἄς φέρωσιν ἐδῶ τὴν κυρίαν ταύτην καὶ ἐάν με ἀναγνωρίσῃ! . . . Ἀρκεῖ ἡ κυνική αὐτῆ θρασυτή! Γνωρίζετε καλῶς ὅτι ἡ Κυρία αὐτὴ εἶναι νεκρά. Νεκρά! ! Ἐ! λοιπὸν! εἶμαι ἀτυχής! Ἦτο τὸ μόνον μέσον, ὅπερ θὰ σὰς ἐπειθε περὶ τῆς ἀληθείας. . . . Καὶ ἀλήθως! ὁ ἄθλιος αὐτὸς οὐδὲν περὶ τῆς δολοφονίας ταύτης ἐγνώριζε! Ἀσθενήσας ἐκ τῶν γρονθοκοπημάτων, δι' ὧν εἶχε φιλοδωρήσει αὐτὸν τὴν ἐσπέραν τοῦ φόνου ὁ Πέτρος Δαρτουᾶ,

τόν ἐν λόγῳ Κύριον. — Καν Α. Γ. Κ. Πόρον. Μὴν ἀποθαρρυνθῆτε, ἐὰν τὸ πρῶτον τοῦτο δοκίμιον δὲν ἐγκριθῇ. Ἐννοοῦμεν τὰς συγκινήσεις σας, ἀλλά... — Καν Ο. Ν. Ζ. Ζάκυνθον. Πρὸς τίνα ἐπιληρώσατε τὴν συνδρομὴν σας, καὶ τί ἀρ. φέρει ἡ σχετικὴ ἀπόδειξις; — Καν Α. Μ. Κ. Πολιῶν. Ἐχετε ὀλίγην ὑπομονήν. Μόνον προφητείας μὴ ζητήτε, διότι δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν ταύτην. Καν Θ. Κ. Σύρον. Ὅχι! μὲν χλιαρόν, ἀλλὰ μὲν κρυμμένον ὕδωρ. Σὲς μᾶς θαυμάζετε καὶ ἡμεῖς σᾶς θαυμάζομεν, διότι δὲν ἠνοήσατε ὅτι τοιαύτης φύσεως ἐργασία δὲν κουράζει, ἀλλὰ τὸναντίον ζωογονεῖ. — Καν Αἰ. Κ. Γενεύην. Αἱ παρατηρήσεις εἶνε ὀρθαί, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἠνοήσατε καλῶς τὰ γραφόμενα. Λέγουσαι μεγαλύτερα κέντρα τί ἄλλο ἐννοοῦμεν ἢ τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεστάτας κρίσεις καὶ θερμὰς ἐκτιμήσεις ἐκδηλώσεις. — Καν Π. Γ. Α. Πύργον. Ἀποστέλλετε πάντοτε ὅ,τι ἔχετε καλόν. — Καν Σ. Κ. Σύρον. Ἐκπληροῦμεν τὸ καθήκον μας συνηγοροῦσαι ὑπὲρ τοῦ φύλου μας. Ἐλήφθησαν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς μαυρίζουσι τὰ ἐξασπιθθέντα μαῦρα ἐνδύματα. — Λαμβάνετε φύλλα ἄφθονα κισσοῦ, τὰ ὅποια βράζετε ἐντὸς τοῦ ὕδατος, μέχρις οὗ τὸ ὕδωρ μαυρίσῃ καὶ τὰ φύλλα βράσωσι καλῶς. Μετὰ ταῦτα ἀποσταλάζετε καὶ ὅταν τὸ ὕδωρ εἶνε μόνον χλιαρόν, πλύνετε τὰ μαῦρα φορέματα ἀνδρικά ἢ γυναικεῖα, ἢ μάλλινα τρίχαπτα. Τὰ ἐκπλύνετε διὰ καθαροῦ ὕδατος, τὰ στεγνώνετε εἰς σκιερὸν μέρος καὶ ὄχι μόνον μαυρίζουσιν ἐντελῶς, ἀλλὰ καὶ ὄλαι αἰ κηλίδες ἐξαλείφονται.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Μπαρπούνια εἰς τὸ χαρτί. — Δὲν ὑπάρχει βεβαίως γευστικώτερος ἰχθύς τῶν ἐρυθρίων, οὗς ψήνετε ἢ τηγανίζετε χωρὶς ποτε νὰ ἀραιώσητε τὰ βρώγια (σπάραγμα). Τοὺς ζῦετε ἐλαφρῶς, τοὺς ἀλατίζετε, βίπτετε ἀνάλογον ἔλαιον καὶ πέπειρ καὶ τοὺς ἀψήνετε ἐπὶ μίαν ὥραν. Λαδώνετε καλῶς τὴν ἐσχάραν, ἐπ' αὐτῆς θέτετε ἐν τεμάχιον καθαροῦ χάρτου, ὃν συστρέφετε δίχην χονίου περὶ τὴν οὐράν. Ὅταν ἐννοήσητε ὅτι εἶνε ἤδη ἐψημένον, θέτετε ἐπὶ τῆς ἐσχάρης ἄλλο τεμάχιον χάρτου, ἐπ' αὐτοῦ ἀναστρέφετε τὸν ἰχθύν καὶ ὅταν καὶ τὸ ἄλλο μέρος ἐψηθῇ, ἐτοιμάζετε φύλλα λευκοῦ χάρτου ἐν εἶδει εὐρέων γονίων, κόπτετε εἰς λεπτότατα τεμάγια πετροσελίον, θέτετε τὸν ἰχθύν καὶ σερβίρετε κανονικῶς ἐντὸς ἐπιμήκους ἀπλάδος.

ἔμεινε κλινίης καὶ οὐδεμίαν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἀνέγνωσαν ἐφημερίδα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑπέλαβεν ὁ ἀνακριτὴς, γνωρίζετε τοὺς υἱοὺς τῆς Κυρίας ταύτης.

Συμπεραίνετε τοῦτο, διότι ἐν τῷ παρ' ἐμοὶ εὐρεθέντι καταλόγῳ τῶν διευθύνσεων εὐρίσκειται τὸ ὄνομα τοῦ Ὀνεζίμου Βερνιῆ μετὰ τῆς διευθύνσεως του; Δὲν ἐννοεῖτε λοιπόν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος εἶνε φιλόνητος, ἐσκόπων νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν συνδρομὴν του;

Ναί! ἀλλὰ τότε πῶς εὐρέθη εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν σου ἐπιστολὴ διευθυνομένη πρὸς τὸν Βερνιῆ καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του; Ἰδοὺ αὐτὴ! πῶς περιήλθεν εἰς χεῖρας σου; εἰπὲ τὴν ἀληθειαν!

Τὴν εὐρον καθ' ὁδόν. Τί ἄλλο νὰ σᾶς εἶπω; Μοὶ φαίνεται ὅτι εἶνε φυσικὸν νὰ εὕρη τις καθ' ὁδόν ἐπιστολήν.

Ναί!! ἀλλὰ μὴ λησμονῆς, ὅτι τὴν αὐτὴν ἐσπέραν διεπράχθη ὁ φόνος τῆς Κυρίας Βερνιῆ!

Πῶς! ἀπέθανε δολοφονηθεῖσα! εἶπεν ὁ πρόων ἱερεὺς ἐν προφανεῖ ἐκπλήξει! Καὶ μήπως θέλετε νὰ ἐπιρρίψητε κατ' ἐμοῦ τὴν κατηγορίαν ταύτην!

Ὅχι ἐγώ!... ἀλλὰ τὰ πράγματα... αἱ περιστάσεις... Εὐρέθη ἐπάνω σου ἐπιστολή, ἐν ἣ γίνεται λόγος περὶ 15 χιλ. φρ. Ἐγνωρίζεις ἐκ τούτου ὅτι ἡ γραῖα κυρία εἶχε χρήματα.

ὦ! ὦ! ναί! καταλαμβάνω, εἶπεν, ἀπηλπισμένος ὁ Βρικέ! Τὸ πρᾶγμα εἶνε σπουδαιότατον! Αἴφνης ἀνάμνησις τις ταχεῖα τὸν ἔκαμε νὰ ἀναπηδήσῃ τῆς θέσεώς του. Ἐνεθυμήθη τὸ γρονθοκόπημα ὅπερ κατηνέχθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του εἰς τὸ δάσος

Pour paraître prochainement

LA REVUE FRANÇAISE

Choix des principales oeuvres des meilleurs auteurs français anciens et modernes

Romans-Contes-Théâtre-Poésies-Histoire
REVUE HEBDOMADAIRE

Sous la direction de M. Sauveur-Louis. POMMERETTE
ATHÈNES 7 — RUE SOLON — 7

Prix d'abonnement payable d'avance

Athènes trois mois 3 frs. Départements six mois 8 frs.

Etranger douze mois 20 frs.

On s'abonne aux Bureaux de la Direction, et chez M. P. Hager
15 -- Rue d'Hermès -- 15

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Μ. καὶ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Οἰκονόμου γνωστοποιεῖ ὅτι ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ε. ἔ. μετεκομίσθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Ἑρμιακῆς ὁδοῦ ὑπ' ἀριθ. 39 οἰκίαν Κορομηλά, ὅπου ἦν πρότερον ὁ Παράδεισος τῶν Παίδων. Τὸ κατάστημα τοῦτο πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ παντὸς εἶδους ὑφασμάτων καὶ λοιπῶν εἰδῶν συνέστησε καὶ ἐργαστάσιον γυναικείων πλῶν καὶ ἐνδυμάτων, διευθυνομένα ὑπὸ τῶν γνωστῶν κ. κ. Κατίνης Κ. Οἰκονόμου καὶ Ἐλευθερίας Θεοτοκάτου.

Αἱ κυριαὶ ὄντι πελάτιδες τοῦ βῆθέντος καταστήματος ἐν αὐτῷ προμηθεύονται ὑφάσματα, ἅτινα αὐτῶς μετὰ θαυμαστῆς ταχύτητος καὶ καλλιαισθησίας εἰς ὥραίας ἐσθῆτας διαρρυθμίζονται, πρὸς δὲ ὠραίους πλῆου καὶ πάντα τὰ παραρτήματα τῆς γυναικείας περιβολῆς.

ΠΑΟΠΟΙΟΣ καλλιτέχνης μετὰ καλλιασθησίας, ἀκριθείας καὶ ταχύτητος ζηλωτῆς ἐργαζομένη ἀρίστο κατ' αὐτὰς ἐν τῇ πόλει μας. Συνοστῶμεν αὐτὴν θερμότατα. Μεταβαίνει νὰ ἐργασθῇ καὶ παρὰ ταῖς αἰογενεῖαις. Τιμὴ κατὰ μετρίωταται. Ἡ διέυθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο ἀρχαιοτάται σπάθαι τοῦ τρομεροῦ Ἀλῆ Πασσαῖ δαμασκηνῆς ἐποχῆς, μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν ἐγγράφων. Ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ γαλλίς διδάσκουσα τὴν τε Ἀγγλικὴν καὶ Γερμανικὴν ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διέυθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

τῶν Βινκενῶν. Ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως. Καὶ ὄφειλε μὲν ἴσως νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ σχέδιόν του τῆς ἐσπέρας ἐκείνης, ἀλλ' ἦτο ὁ μόνος τρόπος ὁ ἀπαλάσσωσιν αὐτὸν τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιρριπτομένης κατηγορίας.

Σιωπᾶτε! ἀνεφώνησεν ὁ ἀνακριτὴς, νομίζω ἤδη ὅτι συνέλαβε τὸν ἔνοχον.

Ἄλλ' ὄχι! δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ σιωπήσω. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἠκολούθησα ἴσως ἐν τῷ βίῳ μου τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, οὐδέποτε ὁμῶς ἔβαψα τὰς χεῖρας μου μὲ αἷμα! Δὲν εἶμαι δολοφόνος, Κύριε... Τὴν ἐσπέραν μάλιστα ἐκείνην παρ' ὀλίγον νὰ πέσω θῦμα τοῦ κακούργου ἐκείνου. ὦ!! τὸν κακούργον! τί φοβερὸν γρονθοκόπημα!!

Τί θέλεις νὰ εἶπῃς μὲ ὅλα αὐτά, ἠρώτησεν ὁ ἀνακριτὴς, ἐκπληττόμενος διὰ τὸ εἰλικρινές του Βρικέ ὕφος.

Θέλω νὰ εἶπω ὅτι ἠγνοῦν μὲν ὅτι ἡ χήρα Βερνιῆ ἐδολοφονήθη κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, ἀλλὰ γνωρίζω ἴσως... τὸν δολοφόνον.

Ἄρα, εἴσθε συνένοχοι τοῦ! ἀφοῦ ἀναγνωρίζετε ὅτι κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἴσθε εἰς Ἄγιον Μανδέον.

Ναί! ἀπὸ τῆς θῆς μ.μ. καὶ ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς οἰκίας τῆς ἀτυχοῦς γυναικός, ὅπου ἀνέμενε τὸν ἄνθρωπον, ὅστις εἶχε μεταβῆ παρ' αὐτῆς ὅπως παρακάθη τὰς 15 χιλ. φρ. τὰς ἀναφερομένας ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ.

Καὶ διατί τοῦτο; Πῶς καὶ ποῦ εὕρες τὴν ἐπιστολήν οὐτήν;

ἀκολούθη!